

DEKLARACJA STUDENTÓW UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO

My studenci UW w pełni solidarni z wystąpieniami młodzieży akademickiej całego kraju - jesteśmy solidarni z naszymi koleżankami i kolegami usuniętymi z uczelni, pobitymi, uwięzionymi.

Nie ustaniemy w walce o realizację tych postulatów, które sformułowaliśmy w rezolucji uniwersyteckiej z dnia 11.III.1968 r.

DOMAGAMY SIĘ nadal uwolnienia aresztowanych studentów i pracowników naukowych, zaprzestanie postanowień dyscyplinarnych, przywrócenia pełnych praw akademickich relegowanym studentom.

DOMAGAMY SIĘ ZADOSĆ UCZYNIEŃ SZKALOWANYM PRZEZ PRASĘ PROFESOROM I LITERATOM. Jednocześnie wobec podejmowanej przez prasę, radio i telewizję AKCJI PRZEMILCZEN, FAŁSZERSTW I DEZINFORMACJI - musimy raz jeszcze podkreślić nasze cele ogólniejsze : stoimy na gruncie socjalizmu, bronimy społecznej kontroli nad decyzjami gospodarczymi, stoimy na gruncie patriotyzmu.

Jako obywatele działamy na podstawie KONSTYTUCJI PRL. Domagamy się respektowania praw obywatela i wolności słowa, druku, zgromadzeń i manifestacji, prawa do twórczości kulturalnej, wolności nauki.

DOMAGAMY SIĘ instytucjonalnych i prawnych gwarancji swobód konstytucyjnych, zniesienia cenzury, zniesienia monopolu informacji, zapewnienia kontroli obywatelskiej nad poczynaniami władz administracyjnych.

OBCA NAM JEST WSZELKA DISKRYMINACJA RASOWA, NARODOWA CZY RELIGIJNA
OBCY NAM JEST NACJONALIZM.

Przypisywanie ruchowi studenckiemu hasła antyradzieckich jest bezpodstawne. Ruch studencki powstał na terenie całego kraju, bo jest żywiołowym protestem przeciw błędom i wypaczeniom w życiu społeczno-gospodarczym i kulturalnym. Ruch studencki ujawnił zaangażowanie ideowe i jedność środowisk akademickich. Jest to rezultat, którego nie wolno zaprzepaścić. Traktowanie niektórych profesorów i literatów lub grupy kilkudziesięciu studentów jako odpowiedzialnych za ostatnie wydarzenia jest sprzeczne z prawdą i nie może odwrócić uwagi od innych błędów i nadużyć władzy, które popełniono w związku z brakiem samokontroli, odgórnym administrowaniem i tkumieniem krytyki. Używanie środków przemocy oraz szerzenie dezinformacji w odpowiedzi na protesty i postulaty studentów, profesorów i pisarzy - stanowi niebezpieczny przejaw lekceważenia opinii publicznej.

APELUJEMY DO ODPOWIEDZIALNYCH WŁADZ PAŃSTWOWYCH, Aby nie przyjmowały fałszywych informacji i tendencyjnych interpretacji wydarzeń. Zaistniała sytuacja powinna znaleźć rozwiązanie w duchu praworządności i demokracji, publicznym i niezorganizowanym odgórnie dialogu władzy ze społeczeństwem.

STUDENCI UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO

Warszawa, dnia 22 marca 1968 r.